

Programma Quo Rector Academiae Rostochiensis, Georgius Radovius, Iuris Doctor & Prof. Publ. Ad Exequias, quas ... Matronae Sophiae Marstallers/ primum ... Dn. Bernardi von Münster ... post huius vero praematurum ex hac vita discessum ... Dn. Joachimi Geißmer I.U.D. & Advocati ... Relictae Viduae, Matri optatissimae ... Liberi Moestissimi paratas cupiunt, Omnes omnium Ordinum Cives Academicos officiose & peramanter invitat

Rostochii: Kilius, [1674]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770291597>

Druck Freier Zugang

Radov, G. ,
in
S. Marstaller,
viduam B. v. Münster,
uxor. J. Geissmer.
Rostock, 1674.

20.

PROGRAMMA,

106

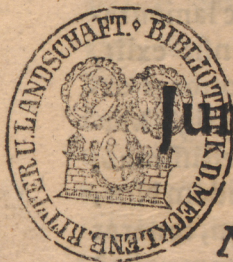
Quo

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS,

GEORGIUS RA-
DOVIUS,

Juris Doctor, & Prof. Publ.

Ad Exequias,

quas

Nobilissima, Pientissimaque Matrona

SOPHIAE *Marstallers*/

primum.

Nobiliss. Ampliss. atque Consultissimè

DN. BERNHARDI von Münster /

Serenissimi Principis ac Domini, DN. GUSTAVI

ADOLPHI, Ducis Mecklenburgici &c. &c. Domini

nostri clementissimi, Consiliarii,

post hujus verò præmaturum ex hac vitâ discessum,

Amplissimè & Consultissimè

DN. JOACHIMI Geisner J. U. D.

& Advocati Clarissimi,

RELICTÆ VIDUÆ,

Matri optatissimæ, honoratissimæque

Liberi Mœstissimi paratas cupiunt,

Omnes omnium Ordinum Cives Academicos officiosè

& peramanter invitat.

ROSTOCHII, Typis JOHANNIS KILLII, Universit. Typogr.

Ompellandi iterum estis, Cives Academi-
ci, invitandique ad funestum ac lamenta-
bile officium. Nondum mensis exiit,
cum Optimo Seni ultimos honores ex-
hibuistis. Hodie idem à Vobis exigit Ma-
trona clarissima, Vidua honestissima.
Quod si de fama mulierum eadem Nos;
quæ quondam Thucydidem, gravissimū scriptorem, teneret
opinio, publicâ hac & in Defunctæ nostræ laudem compositâ
scriptione non opus foret. Is enim potissimum elogium ei
tribuebat foeminæ, quæ ob egregium facinus virtutesque
insignes sermone publico non celebraretur. At verò hu-
manior nobis occurrit Gorgiæ Leontini sententia, qui fa-
mam ac decus foeminarum in aprico positum malebat, quo
pluribus innotescerent, quæ omnes decerent. Non indeco-
rum sane est, in publicum efferre insignem aliquam cor-
poris pulchritudinem; eecur non ostentarentur Virtutes
ac animi dotes, quæ tanto præstant formæ corporis, quan-
tò anima corpore est excelsior. Non invidemus Græciæ il-
lum morem, quo matresfam. in parte interiore ædium, quæ
gynæconitis dicebatur, quasi in carcere conclusæ teneban-
tur, neque ullo nisi propinquorum commercio gaude-
bant. Bonæ mulieris fama non est includenda domi, sed
efferenda in publicum, ne cum publici boni jacturâ delite-
scent in angulo exempla egregia. Antiquitas non viro-

rum

rum saltim sed & foeminarum res gestas ad posteros trans-
misit. Amazonum virtus bellica non minus celebrata
ac Macedonum; & magnitudo animi in Timoclea aut
Porcia æque ac in Pelopida & Bruto spectatur. Roma-
næ quoq; mulieres egregio quodam facinore impetra-
vere, ut publicè pro rostris laudarentur. Qui vitam Ma-
tronæ nobilissimæ pientissimæq; hodie tumulandæ, SO-
PHIÆ Marstallers / laudabiliter actam, habent cogni-
tam, non invidebunt ipsi laudes, quas pietas ejus & pro-
bitas, aliæque virtutes meruere. Ceterum sicuti olim
omnibus sui sexus laudatissimum præbuit exemplum be-
ne instituendæ vitæ, oppëtendæque mortis; ita jam uni-
versis certissimæ mortalitatis ac miseræ humanæ de-
dit documentum. Fuit & ipsa, sicuti reliqui mortales,
fugitivi temporis spoliū, sequioris fortunæ ludibriū,
humanæ jacturæ imago, invidiæ & calamitatis trutina,
imbecillitatis & fragilitatis exemplum, reliquum verò
pituita & bilis. O miseram hominum conditionem!
Salutare hic omnino est ac necessarium Senecæ consili-
um, qui ita inquit: *Tempus vitæ vel est, vel fuit, vel erit.*
Quod agimus breve est; quod acturi sumus dubium; quod
egimus certum. Quidni ergo ab hoc exiguo ac caduco tem-
poris transitu in illa nos toto demus animo, quæ immensa,
quæ æterna sunt. Scilicet per beatam mortem ad æter-
nam transimus vitam: Illa est calamitatum finis, sem-
piternæ felicitatis initium: illa est portus, quo extra
metum naufragii securè quiescimus, quo vita nostra
multis vexata injuriis omnes suas molestias deponit. Eò
feliciter quoque appulit nuper Defuncta nostra, vitæ
quæ hujus temporalis ærumnas cum æternæ vitæ feli-
citatibus commutavit. Ita enim vixit, ut male mori
non potuerit. Testatum id facit historia vitæ ejus, quam
)(2 hic

hic apponere iisdem, quibus nobis communicata ver-
bis, operæ pretium duximus. Nata est pientissima
Matrona Gustrovii die 15. Aprilis anni 1608. Patrem
habuit Virum Nobilissimum & Consultissimum Domi-
num PROTASIIUM *Marstaller* / Jctum Celeber-
rimum, & primò quidem Serenissimi Ducis Pomeraniæ
Domini BOGISLAI XIV. gloriosæ memoriæ, postea
autem Serenissimorum Principum ac Ducum Mecklen-
burgicorum, DNI. CAROLI DNI. ULDACI &
DNI. ALBERTI Illustrissimæ recordationis, Consilia-
rium Status & Assessorem Cancellariæ gravissimum, qui
inter tres fratres *Marstallerios*, Ducum Pomeraniæ
Consiliarios, medius adeoque secundo genitus fuit: Ma-
trem autem foeminam Nobilissimam ANNAM *Schüt-
ten* / omnibus foemineis virtutibus decoratissimam. Avus
ejus paternus fuit Vir Amplissimus & Experientissimus
Dominus GERVASIUS *Marstaller* / Medic. Doct. Ex-
cellentissimus, Universitat. Jenens. Professor Publ. ac de-
in Serenissimorum Principum ac Ducum Brunsvicensi-
um, DNI. HENRICI & DNI. JULII venerandæ memo-
riæ, Archiater felicissimus, cujus Uxor fuit DORO-
THEA TRENGERIA, ex familiâ patriciâ apud Hallen-
ses clarissimâ, oriunda, foemina omni virtutum orna-
mento conspicua. Avus maternus fuit Vir Amplissimus
& Prudentissimus Dominus NICOLAUS *Schütte* /
Senator Gustroviensium laudatissimus, cujus Uxor fuit
ANNA *Stoislowen* / ex Nobili *Stoisloviorum* familias
quæ patrem habuit Dominum NICOLAUM *Stoislo-
wen* / Hereditarium in *Panflow*; matrem BRIGIT-
TAM *Elebenowen*. Proavum paternum laudat Do-
minum GERVASIUM *Marstaller* / Consulem Neo-
bargens. *Brisgoas* Proavum maternum habuit Virum
Nobi-

Nobilissimum & Strenuum Dominum JOACHIMUM Schütten / Nobilem Silesium, Serenissimi Ducis Mecklenburgici supremum Gustroviensis, Star-garden-sis & Svanensis districtus Praefectum, cujus Ma-jores propter Pontificiorum saevitiam, neve intolera-bilem conscientiarum carnificinam sustinerent, reli-ctis Feudis regalibus simul & avitis, ex patriâ emi-grarunt. Ejus autem Uxor fuit MARGARETHA Winckelmanns / Consultissimi Domini CHRISTO-PHORI Clevenawen / Consulis Gustroviensis, vi-dua, foemina decoratissima. His majoribus non tan-tum vitam piè Defuncta debet, sed & indolem virtu-tum igniculis egregiè dotatam, quam accrescentibus annis elegantissimè excoluit: nihil enim Optimi ejus Parentes, cum sacro Baptismate primum renata es-set, ac primam infantiam, quæ aliàs rebus agendis in-cepta videtur, reliquisset, intermiserunt, quod ad ac-curatam ejus educationem conferre posset; nec illa à pietate & bonis moribus unquam defecit, sed, quæ Virtutum semina à majoribus acquisita sensit, omni studio atque cura suscitavit. Modestè itaque virgi-nitatis spatium transegit, & quod à laboribus dome-sticis tempus erat reliquum, lectioni sacrarum lite-rarum impendit, & quidem debitâ cum devotione. Quando autè an. 1634. mense Novembri Viro quondâ Nobiliss. Ampliss. & Consultiss. DN, BERNHARDO von Münster J. U. D. Serenissimi Principis ac Domini, DN. GUSTAVI ADOLPHI, Ducis Mechlenb. &c. &c. Domni nostri clementissimi, Consiliario conjugali sœ-dere juncta est, huic Deus convenienti matrimonio benedixit. Liberos siquidè enixa est tres, quos inter pri-mus Vir Amplissimus & Consultissimus HENRICUS BERNHARDUS von Münster U. J. D. & Advocatus

Celeberrimus, Dei gratia adhuc superstes, qui Uxo-
rem duxit Lubecæ anno 1662. die 21. Aprilis. Virginem
Nobilissimam CATHARINAM von Dassel / Viri
Nobilissimi DN. ALBRECHT von Dassel Patricii, &
quondam Senatoris Republicæ Lubecanæ p. m. reli-
ctam unicam filiam lectissimam, ex quo matrimonio
quidem piè Defuncta vidit unum Nepotem & unam
Neptem, qui tamen vel in ipso partu vel paulo
post ex hac in beatioram vitam migrarunt, quam cla-
dem ipsius matris obitus anno 1666. die 10. Junii con-
sequutus cumulavit. Hanc verò fortunæ adversitatem
sequentis anni 1667. benignitas mense Octobri emen-
davit, cum secundas nuptias contraheret cū Nobilissi-
mâ & Pudicissima Virgine COECILIA à Brombsen/
Viri Nobilissimi & Prudentissimi ANDRÆ AL-
BRECHT à Brombsen / Senatoris & Patricii Lubecen-
sium, filia primogenita, ex qua unicam suscepit filiam
SOPHIAM MARGARETHAM, quæ paren-
tibus ut solatio diu superstes esse possit, eisdem
precamur. Secunda & tertia inter liberos ex priori
matrimonio fuerunt ANNA SOPHIA & ANNA
DOROTHEA, quarum prior ante patrem, poste-
rior autem ante matrem, inverso mortalitatis or-
dine, ex hac vitâ excefferunt; & cum sic volente Deo,
anno 1640. die 19. Octobr. Defunctæ per mortem
maritus eriperetur, anno 1642. mense Februario
ad secundæ transiit vota, cœloque plane benigno
iterum conjugali vinculo Viro quondam Am-
plissimo & Consultissimo Domino JOACHIMO
Geißner J. U. D. & Advocato Celeberrimo, se associa-
vit, ac ex ea conjunctione unicam filiam ANNA M
MARIAM, adhuc Dei gratia superstitem, enixa est,
quæ

quæ nuper Viro Amplissimo & Consultissimo Domino
GODOFREDO MARTINI, U. J. D. & Advocato Clas-
sissimo desponsata. Ecce subitam vim fari! Vix ingressa
beatè Defuncta hoc domesticum gaudium, non diu
sine ærumnis & calamitatibus in eodem stetit, quas
inter infima, quando diè 7. Aprilis anno 1643. svavissi-
mo novello suo marito, Deo sic jubente, privata est.
Neutiquam tamen animum curis plenum abjecit, sed
qua erat pietatis & fiduciæ in Deum plena, ita patris
matrisq; curam sola intrepida subiit, & sub benedi-
ctione divina liberorum suorum piam & accuratam
educationem sustinuit; variis tamen difficultatibus
& morbis gravissimis & desperatis sæpius afflicta
hæsit, in quibus omnibus se ipsam ex sacro Codice
consolata est, omnesq; suas actiones ad Dei gloriam,
liberorum educationem & proximi utilitatem salu-
temq; retulit, donec 14. die mensis Januarij gravius
decumbere majoremq; morbi vim persentiscere cæ-
perat. Medici etiam adhibuit diligentiam, ne
corporis rationem plane neglexisse videretur. Itaq;
Virum Excellentissimum & Experientissimum DN.
JOHANNEM BACKMEISTERUM, Med: D. ejus-
demq; pariter ac superiorum Mathematicum Pro-
fessorem Celeberrimum, Collegam, amicum ac Com-
patrem nostrum honoratissimum advocavit. Quo-
niam autem vis morbi, die 26. ejusdem mensis, o-
mnem humanam operam superabat, sollicita fuit, ut
animæ curam haberet; quare subsequenti statim die
Confessionarium suum, Virum maxime Reverendum
& Excellentissimum DN. HENRICUM MULLERUM
S. S. Theol. D. & P. P. nec non Ecclesiæ Marianæ Pa-
storem & Ministerii Rostochiensis Superintendentem

vigi-

vigilantissimum, Collegam ac Adfinem nostrum plurimum colendum, ad se vocari rogavit, ut viaticum S. S. Corporis & Sanguinis Dominici ad æternam salutem porrigeret: quo impetrato, inter preces & suspiria eodem die 27. Januarii hora vespertina 9. cum annum ageret LXVI. placide obdormivit, & animam servatori suo reddidit. Nostrum erit Cives Academici, ut, intra unius mensis spatium, bis in nostræ mortalitatis memoriam vocati, officia humanitatis frequentes piis manibus exhibeamus, præsentiamque piâ ac compositâ Clarissimæ Matronæ faciamus exequias, quæ testentur, nos inter mortalitatis curas beatam æternitatem meditari.

Valete.

*P. P. sub Sigillo Rectoratus die X. Februarii
ANNO M. DC. LXXIV.*

**Conventus fiet in templo Mariano
circa horam primam.**

quæ nuper Viro Amplissimo & Conf
GODOFREDO MARTINI, U. J. D.
rissimo desponsata. Ecce subitam vir
beatè Defuncta hoc domesticum g
sine ærumnis & calamitatibus in ec
inter infima, quando diè 7. Aprilis a
mo novello suo marito, Deo sic jub
Neutiquam tamen animum curis ple
qua erat pietatis & fiduciæ in Deum
matrisq; curam sola intrepida subii
ctione divina liberorum suorum pia
educationem sustinuit; variis tame
& morbis gravissimis & desperati
hæsit, in quibus omnibus se ipsam
consolata est, omnesq; suas actiones
liberorum educationem & proximi
temq; retulit, donec 14. die mensis
decumbere majoremq; morbi vim p
perat. Medici etiam adhibuit
corporis rationem plane neglexisse
Virum Excellentissimum & Experie
JOHANNEM BACKMEISTERUM,
demq; pariter ac superiorum Mat
fessorem Celeberrimum, Collegam, at
patrem nostrum honoratissimum adv
niam autem vis morbi, die 26. ejus
mnem humanam operam superabat,
animæ curam haberet; quare subsequ
Confessionarium suum, Virum maxim
& Excellentissimum DN. HENRICUM
S. S. Theol. D. & P. P. nec non Ecclesi
korem & Ministerii Rostochiensis Sup

the scale towards document

mino
o Cla
gressa
n diu
quas
avisfi
ta est.
t, sed
patris
nedi
atam
tibus
fflicta
odice
riam,
salus
vius
cæ
ne
taq;
DN.
jus
Pro
om
uo
o
ut
lic
um
UM
Pa
ent
igi